

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB18 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB18 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 87.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb18-txt-shoot-n92.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB18:92

#

Mit Hjem.

Naar man lever saaledes ene som jeg, saa er man desto [mere] anviist sit Hjem, dog der at have det godt.

Og hvorledes er nu mit Hjem! Hos Garveren leed jeg forrige Sommer af Stank usigeligt. Jeg turde ikke risikere at blive der en Sommer igjen, og det Hele var mig ogsaa for dyrt. Hvor jeg nu boer, lider jeg saa stærkt af Sol-Reflexer om Eftermiddagen, saa jeg først var bange for at blive blind.

Og nu den Bekymring med Strube. At det Msk, som jeg stode paa som paa Ingen, det Msk. jeg havde arvet efter Fader, kjendt i 20 Aar, i hvem jeg havde seet en af disse sunde, stærke, kraftige Arbeidere – at det skal hænde, at han netop i den Tid han er hos mig, bliver exalteret, maa [paa] Hospitalet, vil reformere hele Verden o: D: Naar man selv efter den Maalestok som jeg arbejder med Aand, saa ønsker man just sin Omgivelse som jeg havde tænkt mig Strube. Og nu al den Omsorg for ham, Synet af, at han dog lider, skjøndt det er lykkedes nogenledes at regulere ham; Bekymring for, at det skal komme igjen, og saa blive, da det er i mit Huus, en ecclatant Begivenhed, som Bladene bemægtige sig.^a

a , medens jeg paa den anden Side maa befrygte, at vilde jeg nu slippe ham, saa vilde det virke for stærkt paa ham, og Gud veed, han er uforandret det skikkeligeste Msk, jeg har kjendt, eller eet af de skikkeligeste, og Omsorgen selv for mig; men jeg saae dog i sin Tid, hvor heftig han kunde være og hvor paastaelig.

~~Og nu fra en anden Side. For ikke længe siden hændte det mig (medens jeg endnu boede hos Garveren) at da jeg en Dag kom hjem, maa der Nogen have været i min Pult og i min ene Kasse den af Mahogni. Muligt, at jeg selv har glemt at lukke da jeg gik ud, skjøndt næsten utænkeligt, men alligevel yderst ubehageligt. Sligt kan gjøre En Hjemmet ubehageligt, selv om man har, som jeg, den troeste Omgivelse. Det var mig yderst ubehageligt for Anders Skyld, — Anders, som jeg især har glædet mig ved, thi~~

Og naar man saa træt kommer hjem til alt Dette, ofte ogsaa ubehageligt berørt af den Raahed, jeg dagligt er udsat for: o, paa den Maade at forkynde Xstd er noget Andet end at være Præst.

Og saa, at jeg ikke mere har Raad til at producere; thi naar jeg producerer, glemmer jeg Alt.